

Edukoppeling

M2M gegevensuitwisseling binnen het onderwijs

Werkdocument OAuth 2.0 client credentials profiel voor RESTful API's

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	4
1.1.	Organisatorisch werkingsgebied van Edukoppeling	4
1.2.	Functioneel toepassingsgebied	4
1.3.	Doel van Edukoppeling	5
1.4.	Positionering van Edukoppeling in het Edustandaard vijflagen model	5
1.5.	Compliance aan overheidsstandaarden	5
1.6.	Notatiewijze voorschriften	6
1.7.	Leeswijzer	7
2.	Voorschriften OAuth client credentials grant	8
3.	Toelichting voorschriften	13
3.1.	Inleiding	13
3.1.1.	Rollen	13
3.1.2.	Interacties	13
3.2.	Client	14
3.2.1.	Clientregistratie	14
3.2.2.	Client lifecycle	16
3.2.3.	Client type	16
3.2.4.	Scopes	16
3.3.	Authorization Server	16
3.3.1.	Identificeren client	16
3.3.2.	Authenticeren client	17
3.3.3.	Autoriseren client	17
3.3.4.	Levering access token of foutmelding	17
3.4.	Resource Server	18
3.4.1.	API lifecycle	18
3.5.	Access token	18
3.6.	Transportbeveiliging (TLS)	19
3.7.	Technisch vertrouwensanker	19
3.7.1.	Private_key_jwt	20
4.	Toepassingsscenario's	22
4.1.	Probleemstelling - wat moet er met het profiel geregeld worden?	22
4.2.	Oplossing - wat biedt het profiel?	22
4.2.1.	Laag risicoprofiel	23
4.2.2.	Verhoogd risicoprofiel	23
4.2.3.	Verhoogd risico in communicatie met overheidsdomein	23

5.	Bijlage A: PKloverheid G4-certificaten	24
6.	Bijlage B: Begrippen	25
7.	Bijlage C: Referenties	26

1. Inleiding

Dit werkdocument bevat met name informatie rond de OAuth 2.0 client credentials grant. Het werkdocument vormt de basis voor een Edukoppeling OAuth client credentials profiel voor RESTful API's (hierna Edukoppeling OAuth-profiel). Dit document is bedoeld voor de leden van de Edukoppeling werkgroep. **Hen wordt gevraagd om dit document te reviewen en aan te passen waar nodig.** We onderkennen een diversiteit in processen en technische inrichting in onderwijssectoren en ketens, maar we streven naar uniformiteit. Op basis van eerdere gesprekken en een vorige versie van dit document zal het Edukoppeling OAuth-profiel niet één uniforme set van voorschriften bevatten (one-size-fits-all), maar een passende mate van flexibiliteit bieden. Deze flexibiliteit wordt gecreëerd door ketensamenwerkingen keuzemogelijkheden te bieden. Een ketensamenwerking zal bij de toepassing van het Edukoppeling OAuth-profiel een aantal keuzes moeten maken, die niet allemaal gelijkwaardig zijn. In het hoofdstuk Toepassingsscenario's wordt beschreven wanneer welke set van voorschriften het best passen.

1.1. Organisatorisch werkingsgebied van Edukoppeling

Edukoppeling schrijft voor hoe onderwijsorganisaties, publieke uitvoeringsorganisaties, dienstverleners¹ en andere ketenpartners gegevensuitwisselingen opzetten. Edukoppeling heeft als scope alle werkingsgebieden vallend onder alle onderwijssectoren. Zie de werkingsgebieden in ROSA². Hieronder vallen dus alle door de overheid erkende onderwijsorganisaties binnen de sectoren po, vo, bve en ho. Daar waar behoefte is aan technische afspraken op het M2M-koppelvlak, conform het functioneel toepassingsgebied van Edukoppeling, zijn ketensamenwerkingen binnen deze sectoren verantwoordelijk voor de toepassing ervan. De toepassing buiten het organisatorisch werkingsgebied is toegestaan.

1.2. Functioneel toepassingsgebied

Het functioneel toepassingsgebied van Edukoppeling is de geautomatiseerde uitwisseling van gesloten data³ tussen informatiesystemen van onderwijsorganisaties en ketenpartners (onderling, met bedrijven of met de overheid). Deze uitwisseling betreft M2M point-to-point verbinding voor uitwisseling tussen een confidential client en een gesloten API, waarbij de toegang is geregeld met OAuth 2.0. De confidential client kan zowel een computersysteem van een onderwijsorganisatie als van een dienstverlener zijn.

Een ander tak van uitwisseling is het delen van gegevens met toestemming van de betrokkene. Dit gebeurt met diplomagegevens uit het register ROD op basis van Emrex. De Nederlandse overheid werkt aan iets soortgelijks onder de naam Gemeenschappelijk Bron Ontsluiting (GBO). Ook hier is OAuth een geschikt protocol, maar dan niet tussen M2M-backofficesystemen, maar betreft het samenwerkende webapplicaties (naar analogie webwinkel en betaalapp). Dit valt niet onder het hier uitgewerkte profiel, maar dat kan in de toekomst eventueel veranderen.

¹ [Dienstverleners](#) (ROSA: Een organisatie die een dienst levert aan een organisatie of een natuurlijke persoon).

² <https://rosa.wikixl.nl/index.php/Werkingsgebieden>

³ Het gaat om gegevens waarvoor je geautoriseerd moet worden voor toegang. De gegevens zijn niet voor publiek hergebruik beschikbaar. Dit kan om verschillende redenen zijn, zie <https://data.overheid.nl/gesloten-datasets>

1.3. Doel van Edukoppeling

Het doel van Edukoppeling is standaardisatie van de technische afspraken op het M2M-koppelvlak waardoor het ontwikkelen van ketensamenwerkingen by design veilig en eenvoudiger wordt. De toepassing van Edukoppeling zorgt ervoor dat, op het niveau van de applicatielaag, gesloten data tijdens transport van de ene naar de andere organisatie niet ongeoorloofd kan worden ingezien of gemanipuleerd. De standaard gaat over de afhandeling van berichten (het transport) en niet over de inhoud van berichten.

Met Edukoppeling worden voor ketensamenwerking een aantal ketenfuncties in de applicatielaag geregeld (zie Toepassingsscenario's).

1.4. Positionering van Edukoppeling in het Edustandaard vijflagen model

Het Edustandaard 5-lagenmodel⁴ onderkent de volgende lagen:

1. Grondslagenlaag: borgt de juridische basis en beleidskaders waarbinnen gegevensuitwisseling is toegestaan;
2. Organisatorische laag: ketensamenwerking afspraken over wie welke rol heeft, welke gegevensdiensten, interfaces en interactiepatronen er zijn en welke gegevens onder welke condities uitgewisseld worden;
3. Informatielaag: semantiek, waaronder gegevensdefinities, informatiemodellen en de gebruikte identifiers voor rechtspersonen en natuurlijke personen;
4. Applicatielaag: API's en hun beveiligingsprofielen, berichtspecificaties, payload beveiliging, interactiepatronen en foutafhandeling;
5. IT-infrastructuurlaag: transportprotocollen en technische beveiligingsmechanismen zoals TLS.

Het Edukoppeling OAuth2.0-profiel levert binnen het Edustandaard vijflagenmodel belangrijke ondersteuning aan de applicatielaag en heeft een relatie met de IT-infrastructuurlaag. De kaders van Edukoppeling worden opgenomen in het afsprakenstelsel van de betreffende ketensamenwerking⁵, waarin ook de kaders van overige architectuurlagen⁶ zijn gevat.

1.5. Compliance aan overheidsstandaarden

Edukoppeling is gebaseerd op internationale open standaarden en Edustandaard standaarden. De Edukoppeling profielen zijn op zichzelf staande documenten en waar relevant wordt verwezen naar de (volwassen) internationale open industriestandaarden en onderwijsstandaarden (bijvoorbeeld Edustandaard UBV TLS⁷). Edukoppeling wordt onder

⁴ [AMIGO-methodiek-1.1.0-1.pdf](https://rosa.wikixl.nl/index.php/Interoperabiliteit_en_het_Edustandaard_lagenmodel#Opbouw_van_het_lagenmodel) en https://rosa.wikixl.nl/index.php/Interoperabiliteit_en_het_Edustandaard_lagenmodel#Opbouw_van_het_lagenmodel

⁵ Ketensamenwerkingen zijn bijvoorbeeld OKE, Edu-V, ROD ec. (zie ook: <https://rosa-begrippenkader.wikixl.nl/index.php/Begrip:27a6accf-472d-4415-bc5b-1e9de17bf288#tab=Betekenis>)

⁶ Zie Positionering van Edukoppeling in het Edustandaard vijflagen model

⁷ https://www.edustandaard.nl/standaard_afspraken/uniforme-beveiligingsvoorschriften/

Edustandaard beheer doorontwikkeld. De werkgroep is verantwoordelijk voor het identificeren en oplossen van vraagstukken voor de Edustandaard Architectuurraad.

De vorige versies van Edukoppeling waren gebaseerd op de overheidsstandaard Digikoppeling⁸. We hebben de afgelopen tijd weer een aantal keer ervaren dat de doorontwikkeling rond deze standaard achter liep op waar binnen het onderwijs behoefte aan is. Dit was eigenlijk ook al de aanleiding in 2014 voor het creëren van de Edukoppeling-standaard. Bij de ontwikkeling van het Edukoppeling REST-profiel hebben we destijds aansluiting gevonden bij het Kennisplatform API's⁹. Meer recent hebben we ook voor de Edukoppeling OAuth Best practices gebruik gemaakt van het NL GOV Assurance profile for OAuth 2.0¹⁰ van het Kennisplatform API's. Deze Edukoppeling OAuth Best practices gebruikte het NL GOV profiel als basis, maar doordat deze weer van het International Government Assurance Profile (iGov) for OAuth 2.0¹¹ profiel is afgeleid wordt het een uitdaging om traceerbaarheid te handhaven en goede leesbaarheid te behouden. We merken dat als we voorlopen, Digikoppeling ons soms volgt, maar men maakt soms daar ook weer (andere) grote stappen waar we als onderwijs (nog) niet op willen of zelfs kunnen aansluiten. Dit is in de huidige situatie aan de orde doordat het Digikoppeling REST profiel¹², dat eerst redelijk aansloot op het REST profiel van Edukoppeling, nu de Federated Service Connectivity (FSC) als onderdeel verplicht stelt, wat voor het onderwijs een brug te ver is en ook niet goed past.

Vanaf deze versie van Edukoppeling¹³ gaan we de directe afhankelijkheid van de Digikoppeling en Kennisplatform API's-Specificaties loslaten. Dit is dus een trendbreuk met wat we tot nu toe hebben gedaan, maar de achterliggende argumentatie wordt door de werkgroep herkend en onderschreven. We blijven wel de verschillende gremia en specificaties volgen. Periodiek wordt de werkgroep geïnformeerd over ontwikkelingen en we laten ons bij het opstellen van Edukoppeling-documentatie door betreffende bronnen inspireren, maar de Edukoppeling documenten zijn op zichzelf staande documenten. We gaan dus niet per thema aangeven waar wel of niet afgeweken wordt van overheidsstandaarden en waarom. We houden wel een overzicht bij welke overheidsstandaarden raakvlakken hebben met Edukoppeling¹⁴. Dit is onderdeel van het ontwikkelproces binnen de werkgroep.

1.6. Notatiewijze voorschriften

Voor elk voorschrift wordt aangegeven in welke mate hier invulling aan moet worden gegeven. Hiermee kunnen we duidelijk aangeven wat de grenzen van dit profiel zijn ten opzichte van de mogelijke externe bron(nen) waar het voorschrift eventueel van wordt overgenomen. We gebruiken hiervoor de notatiewijze van RFC2119¹⁵. Deze gebruikt de volgende termen: "MUST", "MUST NOT", "REQUIRED", "SHALL", "SHALL NOT", "SHOULD", "SHOULD NOT", "RECOMMENDED", "NOT RECOMMENDED", "MAY", and "OPTIONAL".

⁸ [Digikoppeling Overzicht Actuele Documentatie en Compliance 1.12.2](#)

⁹ [Kennisplatform API's | developer.overheid.nl](#)

¹⁰ [NL GOV Assurance profile for OAuth 2.0 v1.1.0](#)

¹¹ [International Government Assurance Profile \(iGov\) for OAuth 2.0 - Draft 03](#)

¹² [Digikoppeling Koppelvlakstandaard REST-API 3.0.1](#)

¹³ Op te stellen profielen en architectuur

¹⁴ Zie **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.**

¹⁵ <https://tools.ietf.org/html/rfc2119>

1.7. Leeswijzer

Hoofdstuk 2 bevat aanvullende voorschriften op de internationale open standaard OAuth 2.0 die de basis gaan vormen voor een Edukoppeling OAuth client credentials profiel voor RESTful API's (Edukoppeling OAuth-profiel). De OAuth 2.0 standaard wordt in hoofdstuk 3 toegelicht en in hoofdstuk 4 worden scenario's beschreven die een aantal voorschriften in een bepaalde context plaatsen om ketensamenwerkingen te ondersteunen in de te maken keuzes.

2. Voorschriften OAuth client credentials grant

Dit hoofdstuk bevat aanvullende voorschriften op de internationale open standaard OAuth 2.0¹⁶. Het vormt de basis voor een Edukoppeling OAuth client credentials profiel voor RESTful API's (hierna Edukoppeling OAuth-profiel). Het fundament van de OAuth 2.0 standaard zijn RFC6749 en RFC6750. Een overzicht van de IETF RFC's¹⁷ die relevant zijn voor dit Edukoppeling OAuth2.0 profiel is opgenomen in 'Bijlage C: Referenties'. De voorschriften in dit hoofdstuk zijn aanscherpingen op deze bovenliggende RFC's. Het geheel aan voorschriften biedt een Edukoppeling OAuth-profiel die kan worden toegepast wanneer een confidential client via een M2M point-to-point verbinding interacteert met een gesloten API¹⁸, waarbij de client vooraf bevoegdheden kunnen zijn toegekend op basis van scopes. Het Edukoppeling OAuth-profiel biedt op een aantal punten keuzemogelijkheden. Hiermee beogen we een profiel dat flexibel is en een ketensamenwerking keuzes biedt om voor ketenpartners niet onoverkomelijke drempels op te werpen. Er wordt voorzien in zwaardere beveiligingsmaatregelen voor scenario's met een verhoogd risicoprofiel. Er zijn ook voorschriften opgenomen voor het scenario waar er sprake is van interactie met het overheidsdomein. Hier kunnen er naast de beveiligingsmaatregelen voor het verhoogd risicoprofiel ook specifieke overheidsstandaarden worden toegepast. Het is uiteindelijk aan een ketensamenwerking om te bepalen welke opties van toepassing zijn. API-providers passen toe wat binnen de keuze van een ketensamenwerking valt. API-providers die in meerdere ketensamenwerkingen API's aanbieden kunnen dus te maken krijgen met verschillende beveiligingsmaatregelen. Verder gaat dit profiel ervan uit dat de Authorization Server en Resource Server zich in hetzelfde (beveiligings)domein bevinden. Interacties tussen deze twee rollen zijn geen onderdeel van dit Edukoppeling OAuth-profiel.

1. MUST: Voor identificatie van ketenpartijen (API-aanbieder en API-afnemer) moet de Digikoppeling OIN nummersystematiek¹⁹ worden toegepast.
2. MUST: API-providers communiceren aan API-afnemers welke client-authenticatiemethode(n) ondersteund worden.
 - a. MUST: De client-authenticatiemethode(n) die een API-provider kan ondersteunen wordt/worden door de ketensamenwerking bepaald.
3. MUST: Dit Edukoppeling OAuth-profiel is alleen van toepassing in de context van confidential clients. De client moet over vertrouwelijke gegevens (client secret) kunnen beschikken.
4. MUST: Dit Edukoppeling OAuth-profiel vereist het gebruik van Transport Layer Security (TLS) conform UBV TLS Basisprofiel²⁰ voor alle endpoints.

¹⁶ [OAuth 2.0 — OAuth](#)

¹⁷ [IETF | RFCs](#)

¹⁸ Zie Functioneel toepassingsgebied

¹⁹ <https://logius-standaarden.github.io/Digikoppeling-Identificatie-en-Authenticatie/#identiteit-en-nummer>

²⁰ Zie Transportbeveiliging (TLS)Access token

Access tokens worden gebruikt om toegang te krijgen tot beveiligde resources. Een access token vertegenwoordigt de bevoegdheden die zijn toegekend aan een client. Dit Edukoppeling OAuth-profiel ondersteunt twee vormen van access tokens, een JWT (zelfbeschrijvend) en een opaque token (referentie).

- a. MAY (standaard): Als technisch vertrouwensanker kunnen de PKI certificaten van internationaal geaccepteerde public root CA's toegepast worden.

JWT

Een JWT access token is een zelfbeschrijvend token (self-contained) met alle claims en metadata in de payload. Het wordt ondertekend door de Authorization Server. Omdat deze tokens (over het algemeen) alle informatie bevatten die de Resource Server nodig heeft is introspectie bij de Authorization Server niet nodig. Het intrekken van het access token is dus ook niet zinvol als de Resource Server na ontvangst geen controle bij Authorization Server uitvoert. Hiermee moet rekening worden bij het bepalen van de levensduur van het access token.

Opaque tokens en tokenintrospectie

Het gebruik van opaque tokens zorgt ervoor dat de client het access token niet kan inzien (zonder dat het access token versleuteld moet worden). Via het opaque token kan de Resource Server via een introspection-endpoint het bijbehorende access token controleren op geldigheid, scopes, cliëntrechten en attributen. Ook kan de Resource Server zo vaststellen dat in de tussentijd dat het opaque token is uitgegeven het access token niet is ingetrokken. Het nadeel van tokenintrospectie is dat het extra latency oplevert.

De access tokens die dit Edukoppeling OAuth-profiel ondersteunt zijn zogenaamde Bearer tokens. Ze zijn eenvoudig te implementeren door brede ondersteuning. Een bearer token kan door iedereen die het token bezit worden gebruikt (bezit=toegang). Bearer-tokens kunnen alleen op TLS-beschermde kanalen worden gebruikt omdat het lekken ervan moet worden voorkomen. Een bearer token kan een JWT zijn (zelfbeschrijvend) of opaque (i.c.m. introspection). Toepassen als transportbeveiliging (TLS) voldoende bescherming biedt en er geen (of zeer beperkt) risico is dat het token binnen de levensduur gelekt kan worden.

Transportbeveiliging (TLS)

De OAuth 2.0 standaard vereist dat de Authorization Server en de Resource Server endpoints met Transport Layer Security (TLS) beveiligd moeten zijn, maar definieert niet hoe TLS werkt. TLS zorgt ervoor dat gegevens onderweg niet onderschept of gewijzigd kunnen worden. TLS zorgt voor integriteit, vertrouwelijkheid en authenticatie gedurende TLS sessie. De server authenticert zich met behulp van een servercertificaat zodat de cliënt in staat is te controleren of de HTTPS-verbinding met de juiste server tot stand is gebracht. Hierbij wordt een PKI-certificaat toegepast. Deze certificaten, uitgegeven door vertrouwde autoriteiten (CA's), verifiëren de identiteit van de server. De (root-)CA is het technische vertrouwensanker waar de ketensamenwerking voor kiest en een belangrijke basis voor het vertrouwen in de keten.

Endpoints worden beveiligd op basis van het UBV TLS Basisprofiel. De UBV TLS werkgroep is verantwoordelijk voor het volgen van de ontwikkelingen rond TLS en het beheer van de standaard.

Technisch vertrouwensanker

en https://www.edustandaard.nl/standaard_afspraken/uniforme-beveiligingsvoorschriften/

- b. MAY (overheidsdomein): Bij de interactie tussen Client en Resource Server mag mTLS toegepast worden met PKI-overheid certificaten als technisch vertrouwensanker
5. COULD: Dit Edukoppeling OAuth-profiel definieert geen transportbeveiliging voor de payload anders dan TLS. Versleuteling is alleen noodzakelijk in scenario's waar (niet vertrouwde) tussenliggende componenten voor datalekken kunnen zorgen. Versleutelen is rekenintensief en het maakt het bovendien moeilijker voor beveiligingsmechanismen, zoals API-gateways, de payload te valideren en transformeren (indien nodig). Ondertekening van gegevens is alleen nodig indien er een risico is dat de integriteit van de gegevens aangetast kan worden of als onweerlegbare overdracht vereist wordt. Indien versleuteling of ondertekening van de payload toch wenselijk is kan een ketensamenwerking gebruik maken van payload-beveiliging zoals gedefinieerd in het Digikoppeling REST API profiel²¹.
 6. MUST: Dit Edukoppeling OAuth-profiel vereist de toepassing van de client credentials grant zoals gedefinieerd in RFC6749²².
 - a. Dit Edukoppeling OAuth-profiel gaat conform RFC6749 uit van de volgende rollen:
 - i. Client
 - ii. Authorization Server
 - iii. Resource Server
 7. MUST: Clients valideren het TLS-certificaat bij het gebruik van de Authorization Server en de Resource Server endpoints.
 8. MUST: Clients moeten zich authenticeren bij het token endpoint van de Authorization Server. De ketensamenwerking waarin de client participeert bepaalt welk van de onderstaande client-authenticatiemethoden een Authorization Server moet ondersteunen.
 - a. MAY(standaard): Clients kunnen zich authenticeren op basis van HTTP basic authentication (RFC2617²³) zoals beschreven bij Client Password²⁴ in RFC6749.
 - i. MUST: Een wachtwoord moet een entropy van minimaal 256 bits (32 bytes) hebben.
 - ii. MUST: Een wachtwoord moet veilig worden opgeslagen en mag niet in broncode of logs voorkomen.
 - iii. MUST: Er moet binnen een ketensamenwerking een rotatiecyclus gedefinieerd worden (bijvoorbeeld minstens elke 90 dagen), bij incidenten wordt er direct actie genomen.
 - iv. SHOULD: Authorization Server zou tijdelijk het gebruik van twee wachtwoorden moeten kunnen ondersteunen (t.b.v. rollover).
 - b. MAY(verhoogd risicoprofiel): Clients kunnen zich authenticeren op basis van de private_key_jwt methode (RFC7521, RFC 7523, OpenID)²⁵.

²¹ <https://gitdocumentatie.logius.nl/publicatie/dk/restapi/3.0.1/#signing-encryptie-in-http-rest-context>

²² RFC6749 <https://datatracker.ietf.org/doc/html/rfc6749#section-1.3.4>

²³ Zie RFC6749: HTTP Basic authentication scheme as defined in [RFC2617]

²⁴ <https://www.rfc-editor.org/rfc/rfc6749.html#section-2.3.1>

²⁵ Client Authentication (Final: OpenID Connect Core 1.0 incorporating errata set 2)

- i. MUST: Clients moeten beschikken over een certificaat op basis van een publiek/privaat sleutelpaar en uitgegeven zijn door een door de ketensamenwerking geaccepteerd technisch vertrouwensanker²⁶.
 - MAY(overheidsdomein): Als technisch vertrouwensanker mag een PKI-overheid certificaat gebruikt worden.
- ii. MAY: Een ketensamenwerking kan op verschillende manieren de informatie van het technisch vertrouwensanker delen. Er kan gekozen worden om het vertrouwensanker (CA root of hele hiërarchie) wel of niet samen met het eindcertificaat via informatie in de request header te delen²⁷.
- iii. MUST: Clients moeten de private sleutel gebruiken voor het ondertekenen van de JWT.
 - MUST: De ondertekenmethode moet ten minste RS256 (Rivest, Shamir, and Adleman (RSA) signature algorithm with a 256-bit hash) zijn en mag een andere asymmetrische ondertekenmethoden zijn conform de JSON Web Algorithms, RFC7518.
- iv. MUST: Clients moeten in het token endpoint request de publieke sleutel (eindcertificaat) delen met de API-provider/ Authorization Server en kan op basis van vier manieren:
 - **jku:**
 - SHOULD: Het is beter om de jku-URL vooraf bij Authorization Server te registreren en in de JWT-header een kid op te nemen om naar juiste sleutel te verwijzen.
 - MUST: Het vertrouwensanker (root CA) moet bij gebruik van jku vooraf aan de uitwisseling in de truststore van de Authorization Server zijn opgenomen.
 - **jwk:**
 - MUST: de jwk keyset is vooraf bekend en geregistreerd voor de client
 - MUST: de sleutel moet worden gecontroleerd met de voor de client geregistreerde sleutel
 - SHOULD: bij meerdere keys per client moet een kid worden gebruikt
 - **x5u:**
 - MUST: de JWT-header bevat de x5u-claim die verwijst naar een HTTPS-endpoint met een PEM-gecodeerd certificaat
 - MUST: de JWT-header bevat de claims x5t of x5t#S256 (RFC7515) om te controleren of het gedownloade certificaat niet is gemanipuleerd voordat het wordt gebruikt (t.b.v. whitelisting).
 - **x5c:**
 - MUST: De JWT-header bevat de x5c-claim die het X.509-certificaat van de ondertekening bevat

²⁶ Technisch vertrouwensanker

²⁷ Zie **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.**Toepassingsscenario's

- MUST: Het eerste certificaat in de lijst moet het certificaat zijn dat de publieke sleutel bevat die overeenkomt met de private sleutel waarmee de JWT is ondertekend.
 - MUST: Het vertrouwensanker (root CA) moet vooraf aan de uitwisseling in de truststore van de Authorization Server zijn opgenomen.
- v. MUST: JWT-header moet een jti-claim bevatten en is uniek per request naar het token endpoint.
- vi. MUST: de ondertekende JWT moet worden opgenomen in de 'client_assertion' form-parameter in het request naar het token endpoint conform RFC6749
9. MUST: De Authorization Server moet bij clientauthenticatie op basis van HTTP basic authentication controleren of voor de betreffende client het client secret klopt.
10. MUST: De Authorization Server moet bij clientauthenticatie op basis van de private_key_jwt methode de ondertekening van de JWT valideren
- a. MUST: De Authorization Server valideert vooraf het vertrouwensanker (hiërarchie root CA en eventuele intermediate CA's).
- i. MUST: De Authorization Server moet voor validatie van de JWT over het vertrouwensanker beschikken (certificaat hiërarchie). Een ketensamenwerking kan hiervoor uit verschillende manieren kiezen²⁸.
- Vooraf: Vertrouwensanker(s) vooraf aan gegevensuitwisseling delen en lokaal beschikbaar houden.
 - Tijdens: Vertrouwensanker voor betreffende certificaat wordt gedeeld tijdens gegevensuitwisseling
 - Hybride: Intermediate CA certificaten worden gedeeld tijdens gegevensuitwisseling, het root CA certificaat is vooraf beschikbaar
11. MUST: De Authorization Server controleert of de client over de gevraagde scopes beschikt.
- a. MAY: De ketensamenwerking bepaalt welke scopes de client in de betreffende rol kan gebruiken.
- b. SHOULD: De bevoegdheden die met access tokens samenhangen moeten beperkt worden tot wat echt nodig is (least privilege).
12. MUST: De Authorization Server levert de client na een positief autorisatiebesluit een Access Token²⁹ in de vorm van een [bearer token](#) (RFC6750). Bij een negatief autorisatiebesluit wordt een foutmelding³⁰ conform RFC6749 geleverd. Er wordt geen refresh-token geleverd.
- a. MUST: Het Access Token wordt geleverd in de vorm van een opaque token of een JWT conform RFC7523.

²⁸ Zie **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.**

²⁹ <https://www.rfc-editor.org/rfc/rfc6749#section-5.1>

³⁰ <https://www.rfc-editor.org/rfc/rfc6749#section-5.2>

- b. MUST NOT: Clients moeten niet om een refresh-token vragen en de Authorization Server moet clients geen refresh-token leveren³¹
13. MUST: Clients moeten de authorization request header gebruiken om het access token (bearer-token) te verzenden zoals gedefinieerd in RFC6750³².
14. SHOULD: Resource Servers zouden conform RFC6750³³ een foutmelding moeten geven bij een invalide clientrequest.
- a. SHOULD NOT: Resource Servers zouden een access tokens in een form-parameter of query-parameter niet moeten accepteren. Indien dit wel het geval is moet dit gezien worden als het ontbreken van het access token en zou er een foutmelding moeten worden gegeven conform RFC6750³⁴
 - b. MAY: Resource Servers kunnen een scope-parameter in de foutmelding (RFC6750 'insufficient_scope') opnemen indien die nodig zijn in het access token om toegang tot de resource te verkrijgen.

³¹ Hoewel RFC6749 (<https://www.rfc-editor.org/rfc/rfc6749#section-4.4.3>) stelt dat dit type clients geen refresh token geleverd zou moeten worden, sluiten we hier aan op NL GOV OAuth (<https://logius-standaarden.github.io/OAuth-NL-profiel/#direct-access-client>) waarin gesteld wordt dat dit niet nodig is voor dergelijke clients.

³² Er wordt op dit punt aangesloten op de nieuwe versie van het OpenID iGov profiel https://openid.net/specs/openid-igov-oauth2-1_0.html#section-2.7.1

³³ <https://datatracker.ietf.org/doc/html/rfc6750#section-3.1>

³⁴ <https://datatracker.ietf.org/doc/html/rfc6750#section-3.1>

3. Toelichting voorschriften

3.1. Inleiding

Dit hoofdstuk bevat een toelichting op de OAuth 2.0 client credentials grant en de Edukoppeling voorschriften. Met OAuth 2.0 client credentials wordt de mogelijkheid geboden om RESTful API's te beveiligen op de applicatielaag. Confidential clients krijgen alleen toegang tot de RESTful API's op basis van een valide access token dat ook de juiste rechten moet omvatten voor een succesvolle autorisatie. De (grofmazige) rechten worden gegeven op basis van zogenaamde scope(s) die in het access token worden opgenomen.

3.1.1. Rollen

Binnen de OAuth client credentials grant zijn de volgende componenten relevant:

- Client;
- Authorization Server;
- Resource Server.

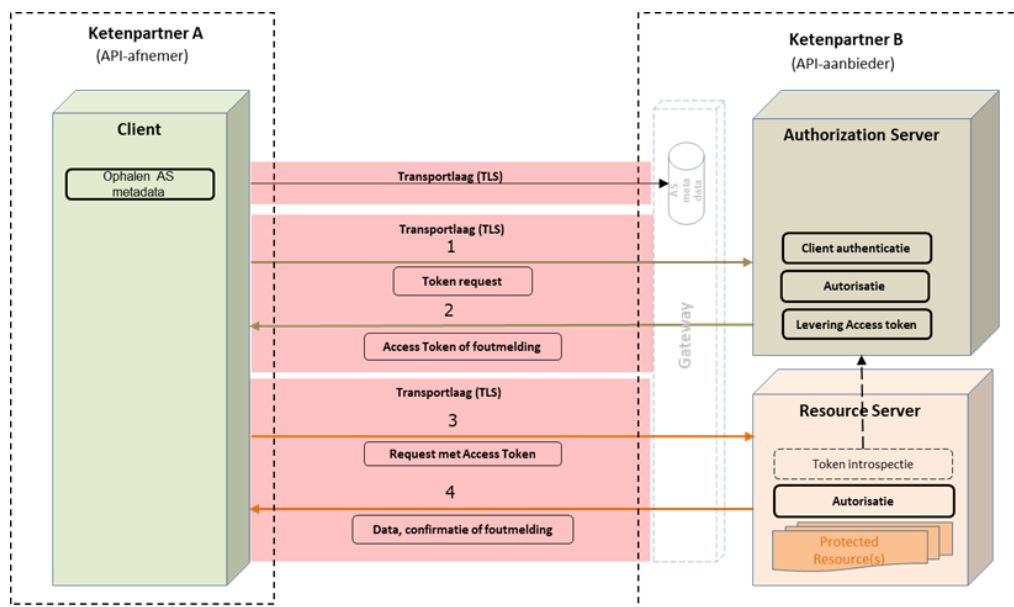
De rollen worden respectievelijk in paragrafen 3.2, 3.3 en 3.4 toegelicht.

3.1.2. Interacties

Deze componenten hebben de volgende interacties:

- Client request naar Authorization Server token endpoint (1)³⁵
- Response van Authorization Server naar client (2)³⁶
- Client request naar Resource Server (3)³⁷
- Response van Resource Server naar client (4)

De componenten en interacties worden weergegeven in Figuur 1.

Figuur 1 – OAuth 2.0 client credentials grant

³⁵ Zie Authenticeren client

³⁶ Zie Levering access token of foutmelding

³⁷ Zie Resource Server

3.2. Client

Een client is een systeem dat een organisatie als API-afnemer gebruikt om één of meer gegevensuitwisselingen uit te voeren binnen één of meerdere ketensamenwerkingen. Daarbij communiceert de client met één of meer API's van één of meerdere API-aanbieders. Om toegang te krijgen, moet de client zich kunnen authenticeren op basis van de methode(n) die de Authorization Server ondersteunt. De client identificeert zich daarbij met de unieke identifier die de Authorization Server voor de client heeft geregistreerd. Client-identificatie en -authenticatie vormen samen de technische basis voor het vertrouwen tussen ketenpartners. Ter ondersteuning hiervan moet de API-afnemer de client registreren bij de API-aanbieder, zodat de benodigde identificatiegegevens en authenticatiemiddelen (zoals secrets, sleutels of certificaten) kunnen worden vastgelegd en beheerd.

3.2.1. Clientregistratie

De ketenpartner die een client beheert (de API-afnemer) is ervoor verantwoordelijk dat deze client vóór deelname aan de gegevensuitwisseling is geregistreerd bij de API-aanbieder. Registratie bij de Authorization Server van de API-aanbieder is nodig omdat met de toepassing van OAuth 2.0 een client alleen toegang krijgt tot een API door deze een access token³⁸ aan te bieden dat door de Authorization Server aan de client is uitgegeven.

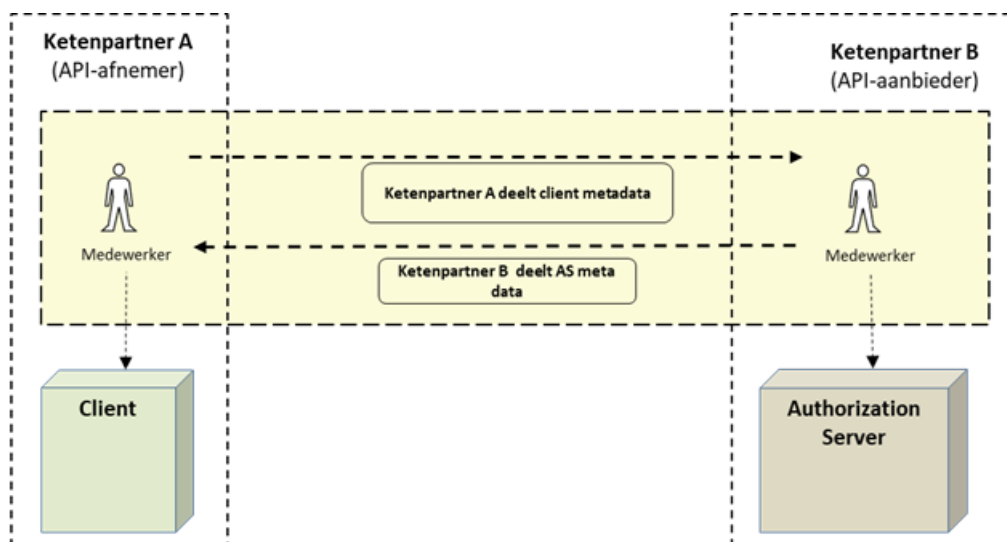
De registratie legt de technische en organisatorische basis voor vertrouwen in de keten. Tijdens dit proces worden de client-identiteit (client_id) en de bijbehorende authenticatiemethode³⁹ vastgelegd. Bij de registratie van de client wordt door de API-aanbieder vastgelegd welke authenticatiemethode de client toepast en is gekoppeld aan de client_id. Per client – API aanbiedercombinatie wordt er dus één client-authenticatiemethode toegepast.

Ook wordt vastgelegd welke bevoegdheden de client kan krijgen. Dit zijn de scopes die een ketensamenwerking of de betreffende API-aanbieder zelf voor de API('s) heeft gedefinieerd. Hierdoor kan de Authorization Server bij elke tokenaanvraag bij het token endpoint ook controleren of de client zich correct authentiseert en alleen tokens uitgeven met de rechten die passen bij de geregistreerde bevoegdheden.

Het registratieproces zelf is geen onderdeel van dit profiel, maar wel de metadata die nodig is voor de OAuth 2.0 client credentials grant.

³⁸ Zie paragraaf Access token. Dit profiel ondersteunt het gebruik van bearer tokens.

³⁹ Zie voor opties conform dit Edukoppeling OAuth-profiel paragraaf [Authenticeren client](#)

Figuur 2 – Uitwisseling van metadata tussen ketenpartijen t.b.v. registratie client.

Algemene afspraken die door een ketensamenwerking⁴⁰ moeten worden vastgesteld:

1. Toegestane client-authenticatiemethoden
 - a. Zie Authenticeren client
2. Scope(s)⁴¹
 - a. De ketensamenwerking definieert de toe te passen scopes. De Authorization Server en Resource Server moeten deze ondersteunen.
3. De ketensamenwerking kiest het toe te passen technisch vertrouwensanker(s)⁴².
 - a. Zie **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.**

Specifieke afspraken van API-afnemer (client) naar API-aanbieder (Authorization Server):

1. Identiteit API-aanbieder (OIN)
2. Authenticatiemethode voor betreffende client (indien er sprake is van een keuze)
 - a. Publieke sleutel indien `private_key_jwt` van toepassing is.
3. Tot welke API's de client toegang wil en met welke scope(s)

Specifieke afspraken van API-aanbieder (Authorization Server) naar API-afnemer (client):

1. De identifier waar de client mee geïdentificeerd wordt door Authorization Server (`client_id`)
2. API's en bevestiging van te gebruiken scopes (bevoegdheden)
3. Bevestiging authenticatiemethode
 - a. Wachtwoord (bij `client_secret_basic`)
 - b. Bevestiging verwerking publieke sleutel (bij `private_key_jwt`)
4. Verwijzing naar Authorization Server discovery endpoint + beleidsvoorwaarden
 - a. OpenID Connect service discovery [OpenID.Discovery] endpoint

⁴⁰ Verschillende ketensamenwerkingen kunnen dus verschillende keuzes maken.

⁴¹ Zie ook [Edu-V](#), een API heeft specifieke scopes die binnen ketensamenwerking zijn vastgesteld.

⁴² Zie **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.**

3.2.2. Client lifecycle

De gegevens van een client zijn niet altijd statisch die eenmalig worden geregistreerd. Tijdens de looptijd van een ketensamenwerking kunnen omstandigheden veranderen, waardoor de gegevens en afspraken die aan een clientregistratie gekoppeld zijn moeten worden aangepast, of de rol van de AP-afnemer in de keten verandert. Voorbeelden zijn het toevoegen of intrekken van scopes (bevoegdheden), het gebruik van andere API's, of het overstappen op een andere client-authenticatievorm.

3.2.3. Client type

OAuth 2.0 onderscheidt twee typen clients, confidential en public clients. Deze zijn gebaseerd op hun vermogen om veilig te authenticeren bij de Authorization Server. Confidential clients beschikken over credentials en kunnen zich bij de Authorization Server authenticeren. Public clients hebben geen credentials en kunnen zich niet bij de Authorization Server authenticeren. Dit Edukoppeling OAuth-profiel is alleen van toepassing op confidential clients.

Een client wordt binnen dit Edukoppeling OAuth-profiel geacht het client secret veilig te kunnen beheren en wordt vertrouwd op basis van het authenticatiemechanisme dat hiermee samenhangt. Bij de aanvraag van een access token mogen zij geen refresh token aanvragen of ontvangen.

3.2.4. Scopes

Scopes worden gebruikt om een client grofmazig⁴³ te kunnen autoriseren. Het zijn de bevoegdheden die de client bij registratie of op een later moment zijn toegekend. Scopes zijn autorisaties die de Authorization Server opneemt in het access token en de Resource Server gebruikt om de client toegang te geven tot bepaalde resources. Scopes zijn semantisch gekoppeld aan functionaliteit en/of datasoorten en worden binnen de Resource Server geïmplementeerd als autorisatieregels. Een ketensamenwerking definieert welke scopes voor een bepaalde resource van toepassing zijn.

3.3. Authorization Server

De Authorization Server is het centrale component binnen OAuth. Het bepaalt welke client onder welke voorwaarden toegang krijgt tot een API. De Authorization Server is verantwoordelijk voor het volgende:

1. identificeren client: uitgifte client_id;
2. authenticatie: op basis van minstens één van de methoden die de ketensamenwerking toestaat;
3. autorisatie: controleren of de door de client gevraagde scopes overeenkomen of een subset zijn van de scopes die zijn geregistreerd;
4. levering access token aan client.

3.3.1. Identificeren client

De Authorization Server koppelt bij registratie de client aan een client_id. Met de client_id kan de Authorization Server een client identificeren bij requests op het token endpoint. Het

⁴³ Zie Probleemstelling - wat moet er met het profiel geregeld worden?

client_id wordt gebruikt om overige informatie aan de cliënt te koppelen, zoals authenticatiemethode en scopes.

3.3.2. Authenticeren client

De Authorization Server (token endpoint) is verantwoordelijk voor het authenticeren van de client. De vorm van clientauthenticatie komt overeen met de keuze die de Authorization Server aanbiedt (AS metadata) en is in lijn met de keuze van de ketensamenwerking.

Binnen dit Edukoppeling OAuth-profiel zijn verschillende client-authenticatiemethoden mogelijk. Die worden niet als gelijkwaardig beschouwd, omdat ze verschillen in sterkte, beheerlast en het risico bij misbruik⁴⁴. Het kan dus zijn dat Authorization Servers verschillende client-authenticatiemethoden ondersteunen en dat ook de eigenschappen van access tokens (bijvoorbeeld geldigheidsduur of claims) per ketensamenwerking kunnen verschillen. We accepteren deze variatie, omdat elke ketensamenwerking, en iedere ketenpartner daarbinnen, zelf verantwoordelijk is voor het maken van een passende keuze op basis van het risicoprofiel. Tegelijk streven we naar uniformiteit en interoperabiliteit door deze keuzes niet ad hoc te laten ontstaan, maar ze expliciet vast te leggen binnen dit Edukoppeling OAuth-profiel. Welke vormen van authenticatie en tokenuitgifte zijn toegestaan en hoe ze worden toegepast, wordt daarom centraal bepaald. De Authorization Server is daarmee het eenduidige referentiepunt: daar ligt vast welke methoden ondersteund worden, welke voorwaarden gelden en welke instellingen bij welke client of ketensamenwerking horen.

Nadat de client is geauthentiseerd kan de autorisatiebeslissing genomen worden of er een access token geleverd mag worden.

3.3.3. Autoriseren client

De Authorization Server controleert na authenticatie van de client of voor het token request de juist bevoegdheden bestaan. Dit betreft over het algemeen de controle van de geregistreerde scope(s), maar er kunnen ook aanvullende bevoegdheden gecontroleerd worden. Een client kan bij het token endpoint scopes aanvragen die buiten zijn geregistreerde bevoegdheden vallen. Het token endpoint moet daarom elke aangevraagde scope toetsen aan de scopes die voor die client zijn toegestaan. Scopes die niet zijn toegestaan worden geweigerd (of niet toegekend), zodat een client alleen een access token ontvangt met scopes waarvoor hij bevoegd is.

De set met toegestane scopes is niet per definitie statisch. Na registratie kunnen scopes voor een client worden toegevoegd, gewijzigd of ingetrokken⁴⁵.

3.3.4. Levering access token of foutmelding

Na een positief autorisatiebesluit wordt een access token⁴⁶ gecreëerd. In het JWT access token worden claims als 'scope', 'aud' en 'exp' opgenomen. De JWT, als zelfbeschrijvend token⁴⁷, of een referentie (opaque token) wordt aan de client geleverd. Bij een negatief autorisatiebesluit wordt de client een foutmelding⁴⁸ conform RFC6749 geleverd.

⁴⁴ Zie Toepassingsscenario's

⁴⁵ Zie Client lifecycle

⁴⁶ <https://www.rfc-editor.org/rfc/rfc6749#section-5.1>

⁴⁷ Zie Access token

⁴⁸ <https://www.rfc-editor.org/rfc/rfc6749#section-5.2>

3.4. Resource Server

De Resource Server is de OAuth rol die functionaliteit ondersteunt om vast te stellen dat de API-aanroep via een veilige verbinding plaatsvindt en dat het meegeleverde access token geldig is en voldoende rechten bevat. Het API-request wordt hierna pas inhoudelijk verwerkt.

De Resource Server is verantwoordelijk voor het afdwingen van toegang op basis van de door de Authorization Server uitgegeven access tokens. Elk API-request moet een access token in de HTTP Authorization-header bevatten. Het access token kan een opaque of een JWT-token zijn. Bij een opaque token kan de Resource Server de geldigheid niet zelfstandig vaststellen. In dat geval gebruikt de Resource Server een token introspection endpoint om het token te laten verifiëren door de Authorization Server. Bij een JWT access token (zelfbeschrijvend) controleert de Resource Server het token lokaal door de handtekening te verifiëren met de publieke sleutel van de Authorization Server. Daarnaast moet o.a. gecontroleerd worden of het token de juiste aud-claim bevat en het token nog niet verlopen is. Als het token ongeldig is moet het API-request worden afgewezen en wordt er een foutmelding gegeven conform RFC6750.

Er wordt aangenomen dat zowel de Authorization Server als de Resource Server onder de controle zijn van de API-aanbieder. De Authorization Server kent⁴⁹ de Resource Server(s) en welke scopes er voor een Resource Server gelden. De Resource Server interpreteert de scope(s) in het access token, mogelijk op het niveau van endpoints.

3.4.1. API lifecycle

Het is belangrijk API-afnemers en hun clients geïnformeerd worden over (lifecycle) informatie rond de API. Zij moeten zich op eventuele wijzigingen voor kunnen bereiden.

3.5. Access token

Access tokens worden gebruikt om toegang te krijgen tot beveiligde resources. Een access token vertegenwoordigt de bevoegdheden die zijn toegekend aan een client. Dit Edukoppeling OAuth-profiel ondersteunt twee vormen van access tokens, een JWT (zelfbeschrijvend) en een opaque token (referentie).

JWT

Een JWT access token is een zelfbeschrijvend token (self-contained) met alle claims en metadata in de payload. Het wordt ondertekend door de Authorization Server. Omdat deze tokens (over het algemeen) alle informatie bevatten die de Resource Server nodig heeft is introspectie bij de Authorization Server niet nodig. Het intrekken van het access token is dus ook niet zinvol als de Resource Server na ontvangst geen controle bij Authorization Server uitvoert. Hiermee moet rekening worden bij het bepalen van de levensduur van het access token.

Opaque tokens en tokenintrospectie

Het gebruik van opaque tokens zorgt ervoor dat de client het access token niet kan inzien (zonder dat het access token versleuteld moet worden). Via het opaque token kan de

⁴⁹ Authorization Server kan de Resource Server identificeren (aud claim in access token).

Resource Server via een introspection-endpoint het bijbehorende access token controleren op geldigheid, scopes, cliëntrechten en attributen. Ook kan de Resource Server zo vaststellen dat in de tussentijd dat het opaque token is uitgegeven het access token niet is ingetrokken. Het nadeel van tokenintrospectie is dat het extra latency oplevert.

De access tokens die dit Edukoppeling OAuth-profiel ondersteunt zijn zogenaamde Bearer tokens⁵⁰. Ze zijn eenvoudig te implementeren door brede ondersteuning. Een bearer token kan door iedereen die het token bezit worden gebruikt (bezit=toegang). Bearer-tokens kunnen alleen op TLS-beschermde kanalen worden gebruikt omdat het lekken ervan moet worden voorkomen. Een bearer token kan een JWT zijn (zelfbeschrijvend) of opaque (i.c.m. introspection). Toepassen als transportbeveiliging (TLS) voldoende bescherming biedt en er geen (of zeer beperkt) risico is dat het token binnen de levensduur gelekt kan worden.

3.6. Transportbeveiliging (TLS)

De OAuth 2.0 standaard vereist dat de Authorization Server en de Resource Server endpoints met Transport Layer Security (TLS) beveiligd moeten zijn, maar definieert niet hoe TLS werkt. TLS zorgt ervoor dat gegevens onderweg niet onderschept of gewijzigd kunnen worden. TLS zorgt voor integriteit, vertrouwelijkheid en authenticatie gedurende TLS sessie. De server authenticceert zich met behulp van een servercertificaat zodat de cliënt in staat is te controleren of de HTTPS-verbinding met de juiste server tot stand is gebracht. Hierbij wordt een PKI-certificaat toegepast. Deze certificaten, uitgegeven door vertrouwde autoriteiten (CA's⁵¹), verifiëren de identiteit van de server. De (root-)CA is het technische

⁵⁰ Het profiel ondersteunt (nog) niet de proof-of-possession-tokens (zie RFC8705 en OAuth 2.0 Demonstrating Proof of Possession (DPoP) RFC9449).

⁵¹ Dit Edukoppeling OAuth-profiel is bedoeld voor M2M gegevensuitwisseling van gesloten data tussen ketenpartners. In dit type samenwerking moeten partijen op elkaars systemen kunnen vertrouwen en is een technisch vertrouwensanker noodzakelijk. Het zorgt ervoor dat ketenpartners elkaar eenduidig kunnen herkennen. Als technisch vertrouwensanker wordt er vaak gekozen voor een Public Key Infrastructure (PKI). PKI geeft ketenpartijen de mogelijkheid om elkaar en systemen cryptografisch te identificeren en authenticeren op basis van digitale certificaten. Het vertrouwen in certificaten is gebaseerd op een hiërarchie van certificaatautoriteiten (CA's) die de certificaten op basis van vooraf vastgestelde procedures uitgeven. De hiërarchie bestaat uit een root CA en eventuele intermediate CA's. Een root-CA wordt door de ketenpartners expliciet als betrouwbaar aangewezen en vormt het uitgangspunt voor het valideren van certificaten die door onderliggende (intermediate) CA's worden uitgegeven. Door uitsluitend certificaten te accepteren die herleidbaar zijn tot de afgesproken root-CA (en bijbehorende keten), kunnen systemen binnen de ketensamenwerking elkaar op een consistente en controleerbare manier vertrouwen.

Dit Edukoppeling OAuth-profiel ondersteunt het gebruik van een PKI technisch vertrouwensanker voor zowel TLS (beveiligde transportlaag) als voor het ondertekenen en verifiëren van JWT's. De ketensamenwerking kiest hiervoor één of meer opties en legt deze als onderdeel van de ketenafspraken vast:

Public trust: certificaten die herleidbaar zijn tot een algemeen vertrouwde publieke root-CA (publiek vertrouwde certificaten);

Private trust op basis van PKI-overheid.

Private_key_jwt

Met de toepassing van de `private_key_jwt` authenticatiemethode wordt een hoger betrouwbaarheidsniveau gerealiseerd. De Authorization Server controleert niet alleen dat de JWT correct is ondertekend met de aangegeven publieke sleutel, maar verifieert ook dat de gebruikte publieke sleutel kan worden vertrouwd. De publieke sleutel moet onderdeel zijn van een certificaat dat is uitgegeven door een vertrouwde CA (technisch vertrouwensanker). De JWT-header moet informatie bevatten waarmee de Authorization Server de publieke sleutel van de ondertekening kan vinden, maar kan ook die van CA's bevatten. Met de publieke sleutel van de CA kan de Authorization Server vaststellen dat de publieke sleutel kan worden vertrouwd. Er worden drie varianten ondersteund:

jku;
x5c;
x5u.

jku (JWK Set URL) – verwijzing naar een sleutelset

Met jku kan de client een URL meegeven waar een JWKS (JSON Web Key Set) staat. De Authorization Server zou die JWKS via de JWT-header in het request naar het token endpoint kunnen ophalen en de sleutel selecteren op basis van kid in de JWT-header. Dit is functioneel handig (te behoeve van sleutelrotatie), maar introduceert ook risico omdat de Authorization Server een jku-URL uit de JWT-header haalt en accepteert. Er wordt dan in vertrouwd dat de opgegeven URL en de daar aangeboden sleutel authentiek is, terwijl die URL (of de route ernaartoe) door een aanvaller kan worden gemanipuleerd. Deze optie is minder risicovol als de jku per client vooraf wordt geregistreerd. Of de jku mag niet in JWT-Header worden meegeleverd en moet vooraf geregistreerd zijn (client metadata als onderdeel van registratieproces). Het vertrouwensanker (root CA) moet bij gebruik van jku vooraf aan de uitwisseling in de truststore van de Authorization Server zijn opgenomen.

jwk (JWK Set inline) – sleutelset in header

Een jwk in de JWT-header is alleen toegestaan wanneer de gebruikte publieke sleutel vooraf is geregistreerd en gepind aan de betreffende client tijdens registratie bij de Authorization Server. De Authorization Server mag de publieke sleutel nooit vertrouwen enkel omdat de JWT-handtekening hiermee succesvol kan worden gevalideerd. De jwk kan het vertrouwensanker bevatten, maar dan moet hierop, net als bij de sleutel voor ondertekening, validatie plaatsvinden tegen een vooraf ingerichte trust store.

x5u (X.509 URL) – verwijzing naar een certificaat

x5u is vergelijkbaar met jku, maar verwijst naar een URL waar een X.509 certificaat (of hiërarchie) te halen is. Net als bij jku geldt dat het ophalen van het vertrouwensanker tijdens het request naar het token endpoint de risico's vergroot en niet wenselijk is. Als x5u gebruikt wordt dan moet de certificaten ook vooraf registreren en het ondertekencertificaat per client exact matchen (whitelist).

x5c (X.509 Certificate Chain) – certificaat (en hiërarchie) in JWT-header

Met x5c levert de client de certificaat direct mee in de JWT-header. Dit voorkomt ophalen via URL, maar tokens worden veel groter. Het vertrouwensanker wordt bij clientregistratie geregistreerd en opgenomen in de truststore van de Authorization Server.

Toepassingsscenario's

Probleemstelling - wat moet er met het profiel geregeld worden?

Voor onderwijsorganisaties, sectorvoorzieningen en ketenpartners die binnen een ketensamenwerking met elkaar gesloten data uitwisselen is het van belang dat zij elkaar kunnen vertrouwen. Daarnaast is het wenselijk dat er een mate van standaardisatie is zodat de logistieke koppeling over ketensamenwerkingen heen interoperabel is. De afspraken

binnen het Edukoppeling OAuth-profiel biedt een belangrijke basis voor vertrouwen en interoperabiliteit. Het beoogt de gemeenschappelijke taal te zijn die voorkomt dat partijen bij elke koppeling opnieuw discussie voeren over logistieke details.

Om binnen een ketensamenwerking vertrouwen tussen ketenpartijen te organiseren moeten er afspraken worden gemaakt over hoe veilig transport van de gesloten data en identificatie en authenticatie van clients op een interoperabele manier moet worden ingericht. Met de toepassing van TLS en OAuth 2.0 geven we invulling aan deze vraagstukken. TLS volgens de UBV TLS afspraak zorgt voor veilig transport van gesloten data. API-aanbieders identificeren clients van API-afnemers op basis van de door de Authorization Server uitgegeven `client_id`. Deze wordt gekoppeld aan het OIN van de API-afnemer. Authenticatie van de client wordt gedaan op basis van het door de Authorization Server uitgegeven authenticatiemiddel. Het Edukoppeling OAuth-profiel beperkt het aantal authenticatiemiddelen dat een ketensamenwerking mag voorschrijven. De API-aanbieder heeft slechts de keuze uit de door de ketensamenwerking geboden opties.

Het Edukoppeling OAuth-profiel gaat ketensamenwerkingen een duidelijke stap vooruit bieden ten opzichte van eerder manieren voor toegang tot API's. Ketensamenwerkingen gebruiken nog steeds API-keys of een ouder Edukoppeling-profiel met whitelisting op basis van een OIN. Met het Edukoppeling OAuth-profiel maken we het mogelijk om toegang op tokens te baseren. De Authorization Server kan op het niveau van een client (en indirect organisatie-identiteit) bevoegdheden registreren voor een API en onderdelen binnen deze API (op basis van scopes). Een client heeft met het ontvangen access token dat een beperkte geldigheid heeft ook beperkte autorisaties passend bij de context. De Authorization Server zorgt ervoor dat een API-aanbieder deze meer fijnmazige bevoegdheden centraal kan beheren.

Tegelijk is die fijnmazigheid niet onbeperkt. Scopes zijn meestal ontworpen als functionele rechten op API-niveau: ze geven aan welke handelingen (bijvoorbeeld lezen/schrijven) een client mag uitvoeren op een bepaalde set endpoints of functionaliteiten. Dat is "fijnmaziger" dan alleen een binaire vorm van toegang, maar het ondersteunt geen beheer van bevoegdheden op gegevensniveau.

Oplossing - wat biedt het profiel?

We belasten ketens niet onnodig met te zware maatregelen. We onderkennen echter wel dat regelgeving alleen maar toeneemt en dat er op termijn zwaardere eisen gaan gelden. We bieden ketensamenwerkingen dus de ruimte om van het lage risicoprofiel te migreren naar het verhoogd risicoprofiel. Verder wordt het overheidsdomein apart onderkend om in deze ketensamenwerking beter te kunnen aansluiten bij de vanuit de overheid opgelegde standaarden.

Laag risicoprofiel

Ketensamenwerkingen binnen het onderwijs gebruiken veel API's die een verschillend risicoprofiel hebben. De gesloten data die zij ontsluiten kunnen slechts beperkt gevoelige informatie bevatten en een beperkte impact bij misbruik hebben. Er is een laag risicoprofiel. Voor zulke scenario's is de primaire behoefte dat ketenpartijen uniform kunnen aansluiten met een lage implementatie- en beheerlast. Client-authenticatie bij het OAuth token-endpoint gebeurt in dit geval op basis van een gedeeld geheim (client-id en wachtwoord) via HTTP Basic. Het voordeel is vooral pragmatisch: vrijwel elke Authorisation Server en client library ondersteunt dit. Hiermee is ook het registratieproces relatief eenvoudig. Met deze maatregel stappen we binnen ketensamenwerkingen af van een API-key. Hiermee wordt niet alleen bijgedragen aan interoperabiliteit en uitvoerbaarheid, maar wordt ook beveiliging verbeterd ten opzichte van de toepassing van een API-key. Deze beveiligingsmaatregelen kunnen worden toegepast indien de impact van misbruik beperkt is.

Verhoogd risicoprofiel

Er geldt een verhoogd risicoprofiel als een API gesloten data ontsluit en de impact bij misbruik hoog zal zijn. Er worden hogere eisen gesteld aan client-authenticatie. In plaats van

vertrouwensanker waar de ketensamenwerking voor kiest en een belangrijke basis voor het vertrouwen in de keten.

Endpoints worden beveiligd op basis van het UBV TLS Basisprofiel⁵². De UBV TLS werkgroep is verantwoordelijk voor het volgen van de ontwikkelingen⁵³ rond TLS en het beheer van de standaard.

3.7. Technisch vertrouwensanker

Dit Edukoppeling OAuth-profiel is bedoeld voor M2M gegevensuitwisseling van gesloten data tussen ketenpartners. In dit type samenwerking moeten partijen op elkaars systemen kunnen vertrouwen en is een technisch vertrouwensanker noodzakelijk. Het zorgt ervoor dat ketenpartners elkaar eenduidig kunnen herkennen. Als technisch vertrouwensanker wordt er vaak gekozen voor een Public Key Infrastructure (PKI). PKI geeft ketenpartijen de mogelijkheid om elkaar en systemen cryptografisch te identificeren en authenticeren op basis van digitale certificaten. Het vertrouwen in certificaten is gebaseerd op een hiërarchie van certificaatautoriteiten (CA's) die de certificaten op basis van vooraf vastgestelde procedures uitgeven. De hiërarchie bestaat uit een root CA en eventuele intermediate CA's. Een root-CA wordt door de ketenpartners expliciet als betrouwbaar aangewezen en vormt het uitgangspunt voor het valideren van certificaten die door onderliggende (intermediate) CA's worden uitgegeven. Door uitsluitend certificaten te accepteren die herleidbaar zijn tot de afgesproken root-CA (en bijbehorende keten), kunnen systemen binnen de ketensamenwerking elkaar op een consistente en controleerbare manier vertrouwen.

Dit Edukoppeling OAuth-profiel ondersteunt het gebruik van een PKI technisch vertrouwensanker voor zowel TLS (beveiligde transportlaag) als voor het ondertekenen en verifiëren van JWT's. De ketensamenwerking kiest hiervoor één of meer opties en legt deze als onderdeel van de ketenafspraken vast:

1. Public trust: certificaten die herleidbaar zijn tot een algemeen vertrouwde publieke root-CA (publiek vertrouwde certificaten);

authenticatie op basis van een wachtwoord wordt nu client-authenticatie uitgevoerd op basis van een ondertekening. De ondertekende JWT dient als bewijs dat de client over de private sleutel beschikt. De Authorization Server verifieert die handtekening met de geregistreerde publieke sleutel. De publieke sleutel wordt vertrouwd op basis van het gekozen technisch vertrouwensanker. Deze wordt bij voorkeur vooraf (tijdens client registratie) vastgelegd en gecontroleerd bij de Authorization Server. Deze beveiligingsmaatregelen passen bij ketensamenwerkingen waarin integriteit, traceerbaarheid en schade bij misbruik aanzienlijk zijn.

Verhoogd risico in communicatie met overheidsdomein

Ketenpartijen kunnen API's aanbieden of gebruiken van overheidsorganisaties. Hierbij gaan ook overheidsstandaarden een rol spelen. In de basis worden de beveiligingsmaatregelen van het verhoogd risicoprofiel toegepast. Daar bovenop komt de toepassing van PKI-overheid certificaten.

⁵² Meer informatie via Werkgroep Uniforme Beveiligingsvoorschriften:

https://www.edustandaard.nl/standaard_afspraken/uniforme-beveiligingsvoorschriften/

⁵³ Bijvoorbeeld NCSC ([Home | Nationaal Cyber Security Centrum](#))

2. Private trust op basis van PKloverheid⁵⁴.

3.7.1. Private_key_jwt

Met de toepassing van de private_key_jwt authenticatiemethode wordt een hoger betrouwbaarheidsniveau gerealiseerd. De Authorization Server controleert niet alleen dat de JWT correct is ondertekend met de aangegeven publieke sleutel, maar verifieert ook dat de gebruikte publieke sleutel kan worden vertrouwd. De publieke sleutel moet onderdeel zijn van een certificaat dat is uitgegeven door een vertrouwde CA (technisch vertrouwensanker). De JWT-header moet informatie bevatten waarmee de Authorization Server de publieke sleutel van de ondertekening kan vinden, maar kan ook die van CA's bevatten. Met de publieke sleutel van de CA kan de Authorization Server vaststellen dat de publieke sleutel kan worden vertrouwd. Er worden drie varianten ondersteund:

1. jku;
2. x5c;
3. x5u.

jku (JWK Set URL) – verwijzing naar een sleutelset

Met jku kan de client een URL meegeven waar een JWKS (JSON Web Key Set) staat. De Authorization Server zou die JWKS via de JWT-header in het request naar het token endpoint kunnen ophalen en de sleutel selecteren op basis van kid in de JWT-header. Dit is functioneel handig (te behoeve van sleutelrotatie), maar introduceert ook risico omdat de Authorization Server een jku-URL uit de JWT-header haalt en accepteert. Er wordt dan in vertrouwd dat de opgegeven URL en de daar aangeboden sleutel authentiek is, terwijl die URL (of de route ernaartoe) door een aanvaller kan worden gemanipuleerd. Deze optie is minder risicovol als de jku per client vooraf wordt geregistreerd. Of de jku mag niet in JWT-Header worden meegeleverd en moet vooraf geregistreerd zijn (client metadata als onderdeel van registratieproces). Het vertrouwensanker (root CA) moet bij gebruik van jku vooraf aan de uitwisseling in de truststore van de Authorization Server zijn opgenomen.

jwk (JWK Set inline) – sleutelset in header

Een jwk in de JWT-header is alleen toegestaan wanneer de gebruikte publieke sleutel vooraf is geregistreerd en gepind aan de betreffende client tijdens registratie bij de Authorization Server. De Authorization Server mag de publieke sleutel nooit vertrouwen enkel omdat de JWT-handtekening hiermee succesvol kan worden gevalideerd. De jwk kan het vertrouwensanker bevatten, maar dan moet hierop, net als bij de sleutel voor ondertekening, validatie plaatsvinden tegen een vooraf ingerichte trust store.

x5u (X.509 URL) – verwijzing naar een certificaat

x5u is vergelijkbaar met jku, maar verwijst naar een URL waar een X.509 certificaat (of hiërarchie) te halen is. Net als bij jku geldt dat het ophalen van het vertrouwensanker tijdens het request naar het token endpoint de risico's vergroot en niet wenselijk is. Als x5u gebruikt wordt dan moet de certificaten ook vooraf registreren en het ondertekencertificaat per client exact matchen (whitelist).

⁵⁴ [PKloverheid](#)

x5c (X.509 Certificate Chain) – certificaat (en hiërarchie) in JWT-header

Met x5c levert de client de certificaat direct mee in de JWT-header. Dit voorkomt ophalen via URL, maar tokens worden veel groter. Het vertrouwensanker wordt bij clientregistratie geregistreerd en opgenomen in de truststore van de Authorization Server.

4. Toepassingsscenario's

4.1. Probleemstelling - wat moet er met het profiel geregeld worden?

Voor onderwijsorganisaties, sectorvoorzieningen en ketenpartners die binnen een ketensamenwerking met elkaar gesloten data uitwisselen is het van belang dat zij elkaar kunnen vertrouwen. Daarnaast is het wenselijk dat er een mate van standaardisatie is zodat de logistieke koppeling over ketensamenwerkingen heen interoperabel is. De afspraken binnen het Edukoppeling OAuth-profiel biedt een belangrijke basis voor vertrouwen en interoperabiliteit. Het beoogt de gemeenschappelijke taal te zijn die voorkomt dat partijen bij elke koppeling opnieuw discussie voeren over logistieke details.

Om binnen een ketensamenwerking vertrouwen tussen ketenpartijen te organiseren moeten er afspraken worden gemaakt over hoe veilig transport van de gesloten data en identificatie en authenticatie van clients op een interoperabele manier moet worden ingericht. Met de toepassing van TLS en OAuth 2.0 geven we invulling aan deze vraagstukken. TLS volgens de UBV TLS⁵⁵ afspraak zorgt voor veilig transport van gesloten data. API-aanbieders identificeren clients van API-afnemers op basis van de door de Authorization Server uitgegeven client_id. Deze wordt gekoppeld aan het OIN van de API-afnemer. Authenticatie van de client wordt gedaan op basis van het door de Authorization Server uitgegeven authenticatiemiddel. Het Edukoppeling OAuth-profiel beperkt het aantal authenticatiemiddelen dat een ketensamenwerking mag voorschrijven. De API-aanbieder heeft slechts de keuze uit de door de ketensamenwerking geboden opties.

Het Edukoppeling OAuth-profiel gaat ketensamenwerkingen een duidelijke stap vooruit bieden ten opzichte van eerder manieren voor toegang tot API's. Ketensamenwerkingen gebruiken nog steeds API-keys of een ouder Edukoppeling-profiel met whitelisting op basis van een OIN. Met het Edukoppeling OAuth-profiel maken we het mogelijk om toegang op tokens te baseren. De Authorization Server kan op het niveau van een client (en indirect organisatie-identiteit) bevoegdheden registreren voor een API en onderdelen binnen deze API (op basis van scopes). Een client heeft met het ontvangen access token dat een beperkte geldigheid heeft ook beperkte autorisaties passend bij de context. De Authorization Server zorgt ervoor dat een API-aanbieder deze meer fijnmazige bevoegdheden centraal kan beheren.

Tegelijk is die fijnmazigheid niet onbeperkt. Scopes zijn meestal ontworpen als functionele rechten op API-niveau: ze geven aan welke handelingen (bijvoorbeeld lezen/schrijven) een client mag uitvoeren op een bepaalde set endpoints of functionaliteiten. Dat is "fijnmaziger" dan alleen een binaire vorm van toegang, maar het ondersteunt geen beheer van bevoegdheden op gegevensniveau⁵⁶.

4.2. Oplossing - wat biedt het profiel?

We belasten ketens niet onnodig met te zware maatregelen. We onderkennen echter wel dat regelgeving alleen maar toeneemt en dat er op termijn zwaardere eisen gaan gelden. We bieden ketensamenwerkingen dus de ruimte om van het lage risicoprofiel te migreren naar het verhoogd risicoprofiel. Verder wordt het overheidsdomein apart onderkend om in deze

⁵⁵ https://www.edustandaard.nl/standaard_afspraken/uniforme-beveiligingsvoorschriften/

⁵⁶ Een scope als student.read zegt doorgaans niet welke studentrecords, welke attributen, of welke categorieën gegevens binnen een record toegankelijk zijn

ketensamenwerking beter te kunnen aansluiten bij de vanuit de overheid opgelegde standaarden.

4.2.1. Laag risicoprofiel

Ketensamenwerkingen binnen het onderwijs gebruiken veel API's die een verschillend risicoprofiel hebben. De gesloten data die zij ontsluiten kunnen slechts beperkt gevoelige informatie bevatten en een beperkte impact bij misbruik hebben. Er is een laag risicoprofiel. Voor zulke scenario's is de primaire behoefte dat ketenpartijen uniform kunnen aansluiten met een lage implementatie- en beheerlast. Client-authenticatie bij het OAuth token-endpoint gebeurt in dit geval op basis van een gedeeld geheim (client-id en wachtwoord) via HTTP Basic. Het voordeel is vooral pragmatisch: vrijwel elke Authorisation Server en client library ondersteunt dit. Hiermee is ook het registratieproces relatief eenvoudig. Met deze maatregel stappen we binnen ketensamenwerkingen af van een API-key. Hiermee wordt niet alleen bijgedragen aan interoperabiliteit en uitvoerbaarheid, maar wordt ook beveiliging verbeterd ten opzichte van de toepassing van een API-key. Deze beveiligingsmaatregelen kunnen worden toegepast indien de impact van misbruik beperkt is.

4.2.2. Verhoogd risicoprofiel

Er geldt een verhoogd risicoprofiel als een API gesloten data ontsluit en de impact bij misbruik hoog zal zijn. Er worden hogere eisen gesteld aan client-authenticatie. In plaats van authenticatie op basis van een wachtwoord wordt nu client-authenticatie uitgevoerd op basis van een ondertekening. De ondertekende JWT dient als bewijs dat de client over de private sleutel beschikt. De Authorization Server verifieert die handtekening met de geregistreerde publieke sleutel. De publieke sleutel wordt vertrouwd op basis van het gekozen technisch vertrouwensanker. Deze wordt bij voorkeur vooraf (tijdens client registratie) vastgelegd en gecontroleerd bij de Authorization Server. Deze beveiligingsmaatregelen passen bij ketensamenwerkingen waarin integriteit, traceerbaarheid en schade bij misbruik aanzienlijk zijn.

4.2.3. Verhoogd risico in communicatie met overheidsdomein

Ketenpartijen kunnen API's aanbieden of gebruiken van overheidsorganisaties. Hierbij gaan ook overheidsstandaarden een rol spelen. In de basis worden de beveiligingsmaatregelen van het verhoogd risicoprofiel toegepast. Daar bovenop komt de toepassing van PKI-overheid certificaten.

5. Bijlage A: PKloverheid G4-certificaten

Welk PKloverheid G4-certificaat heeft u nodig?

Voor de nieuwe G4-certificaten van PKloverheid gebruiken we een andere indeling dan u gewend ben van de G3/G1-generatie. Met dit overzicht helpen we u om de juiste keuze te maken bij het vervangen van uw huidige certificaten. Ook deze nieuwe certificaten schaft u aan bij [één van de aangesloten Trust Service Providers](#).

De onderstaande tabel ziet u per soort dienstverlening welk certificaat u in de toekomst nodig heeft. Of welke u mogelijk kunt ontvangen van tegenpartijen. Achter elk type staat ook de zogenaamde *Certificate Policy Object Identifier* (OID) vermeld die het certificaattype uniek aanduidt.

Op pkloverheid.nl vindt u complete en actuele detailinformatie over:

- Root-, intermediate- en TSP-certificaten
- De bijbehorende Certificate Policy (CP)
- Certificate Practice Statement (CPS)
- Certificate Revocation Lists (CRL)
- PKloverheid Object Identifiers (OID)

Certificaten voor organisaties

Client-authenticatie

G3/G1 certificaat	G4-certificaat
G1 Private Services Server certificaat (OID: 2.16.528.1.1003.1.2.8.6) zonder domeinnamen G3 Organisatie Services Authenticiteit certificaat (OID: 2.16.528.1.1003.1.2.5.4)	G4 Private Other Generic Legal Persons Organization Validated Authentication (OID: 2.16.528.1.1003.1.2.44.16.25.8)

Server-authenticatie

G3/G1 certificaat	G4-certificaat
G1 Private Services Server certificaat (OID: 2.16.528.1.1003.1.2.8.6) met domeinnamen	G4 Private TLS Generic Devices Organization Validated Server (OID: 2.16.528.1.1003.1.2.44.15.35.11) *

6. Bijlage B: Begrippen

API-aanbieder (ook wel API provider): Ketenpartner die binnen een ketensamenwerking een RESTful API aanbiedt (protected resource binnen een OAuth 2.0 Resource Server). De RESTful API is beveiligd met de OAuth 2.0 client credentials grant.

API-afnemer (ook wel API provider): Ketenpartner die binnen een ketensamenwerking met een systeem (OAuth 2.0 client) een RESTful API afneemt.

Certificaatautoriteit (CA): Een certificaatautoriteit is in de cryptografie een entiteit die digitale certificaten verleent aan andere partijen. De bedoeling is dat het digitale certificaat bewijst dat de eigenaar daadwerkelijk degene is die hij beweert te zijn.

Client secret: Een vertrouwelijke sleutel die alleen bekend is bij de client en afhankelijk van de vorm (symmetrisch (wachtwoord) of asymmetrisch (PKI)) ook bij de Authorization Server. Het wordt gebruikt om de client bij de Authorization Server te kunnen authenticeren via het token endpoint.

Confidential client⁵⁷: Een confidential client is een client die draait in een omgeving waar vertrouwelijke gegevens (waaronder het client secret) veilig bewaard kunnen worden (bijvoorbeeld server-side webapplicaties).

Public client⁵⁸: Een public client is een client die het client secret niet veilig kan beheeren, bijvoorbeeld single-page web apps (SPA).

RESTful API: Een RESTful API is een application programmable interface (API) die HTTP-methoden, zoals GET, POST, PUT, PATCH en DELETE, gebruikt om resources te beheeren. Resources worden geïdentificeerd via URIs (Uniform Resource Identifiers) en worden doorgaans geretourneerd in JSON- of XML-formaat. We noemen ze RESTful omdat ze niet aan alle REST⁵⁹ principes⁶⁰ hoeven te voldoen.

Vertrouwensanker (trust anchor): het startpunt van vertrouwen (bv. CA-root, pinned key, of whitelist).

Whitelisting: Whitelisting is een beveiligingsmaatregel waarbij alleen vooraf goedgekeurde toepassingen, bestanden, websites of gebruikers toegang krijgen tot een systeem of netwerk. Een whitelist is een (positieve⁶¹) lijst met identificerende gegevens waar bepaalde bevoegdheden mee samenhangen.

⁵⁷ <https://datatracker.ietf.org/doc/html/rfc6749#section-2.1>

⁵⁸ <https://datatracker.ietf.org/doc/html/rfc6749#section-2.1>

⁵⁹ [REST - Wikipedia](#)

⁶⁰ Dit Edukoppeling OAuth-profiel gaat uit van vertrouwelijke gegevens waarbij ketenpartners weten wat ze van elke vragen binnen een bepaalde ketensamenwerking. Ondersteuning van [HATEOAS](#) lijkt niet noodzakelijk.

⁶¹ In tegenstelling tot een 'blacklist' waar opgenomen identiteiten juist geblokkeerd moeten worden

7. Bijlage C: Referenties

- **RFC6749 OAuth 2.0 Authorization Framework (IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/info/rfc6749>
- **RFC6750 OAuth 2.0 Authorization Framework: Bearer Token Usage (IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/info/rfc6750>
- **RFC7519 JSON Web Token (IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/info/rfc7519>
- **RFC7515 JSON Web Signature (JWS)** <https://www.rfc-editor.org/rfc/rfc7515>
- **RFC7523 JSON Web Token (JWT) Profile for OAuth 2.0 Client Authentication and Authorization Grants (IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/info/rfc7523>
- **RFC7517 JSON Web Key (IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/rfc/rfc7517>
- **RFC7518 JSON Web Algorithms (JWA) (IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/rfc/rfc7518>
- **RFC7662 Token Introspection (IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/info/rfc7662>
- **RFC8414 Authorization Server Metadata IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/info/rfc8414>
- **RFC8705 Mutual-TLS Client Authentication (IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/info/rfc8705>
- **RFC8707 Resource Indicators for OAuth 2.0 (IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/info/rfc8707>
- **RFC9449 Demonstrating Proof of Possession (IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/info/rfc9449>
- **RFC9068 JSON Web Token (JWT) Profile for OAuth 2.0 Access Tokens (IETF PROPOSED STANDARD)** <https://www.rfc-editor.org/info/rfc9068>
- **OpenID Connect Discovery 1.0 incorporating errata set 2 (OpenID Foundation⁶² FINAL)** https://openid.net/specs/openid-connect-discovery-1_0.html
- **RFC5280 Internet X.509 Public Key Infrastructure Certificate and Certificate Revocation List (CRL) Profile** <https://datatracker.ietf.org/doc/html/rfc5280>

⁶² [Foundation - OpenID Foundation](#) - [OpenID Connect Core 1.0 incorporating errata set 2](#) OpenID connect is een identity layer bovenop het OAuth 2.0 protocol.